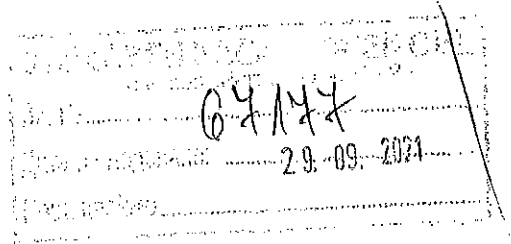

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

№ 2203/28.09.2021 г.
гр.София, 28.09.2021 г.

ДО

**ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ
ГРАЖДАНСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД**

И С К А Н Е

**ОТ ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЗА ПРИЕМАНЕ НА ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ**

на основание чл. 125 вр. чл. 124, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Разпоредбите на чл. 151 и §1, т. 3 и т. 4 от ДР на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ са аналогични на тези на чл. 72 и §1, т. 7 и т. 1 от ДР на отменения Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобитото имущество /ЗОПДНПИ/.

Съгласно чл. 151 от ЗПКОНПИ в случай, че имуществото липсва или е отчуждено, се отнема неговата парична равностойност. Легална дефиниция на понятието за имущество е дадена в §1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ, според която разпоредба по смисъла на този закон имуществото е „всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права

върху него“. Размерът на значителното несъответствие в имуществото на проверяваното лице е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период - §1, т. 3.

Съгласно § 5, ал. 2 от ДР на ЗПКОНПИ неприключилите проверки и производства пред съда по отменения закон, следва да бъдат довършени по реда на този закон.

Във връзка с приложението на цитираните по-горе законови разпоредби /чл. 151 от ЗПКОНПИ и § 1, т. 3 и т. 4 от допълнителните разпоредби на същия закон, респективно чл. 72 и §1, т. 7 и т. 1 от ДР от ЗОПДНПИ /отм./ от съдилищата в страната и от Върховния касационен съд, е констатирана противоречива съдебна практика. Противоречиво разрешаваните въпроси касаят на първо място съдържанието на понятието „имущество“ по смисъла на ЗПКОНПИ и в частност - включва ли то всички незаконно придобити активи от лицето в проверявания период или само тези, които са налични в неговия край. Различното тълкуване на това понятие логично води и до различие при определяне на имуществото, подлежащо на отнемане – дали последното включва само това, което е налично и в края на проверявания период и съответно само то участва при формиране на „значителното несъответствие“ по смисъла на закона, или цялото незаконно придобито имущество, независимо дали е налично или не, участва във формиране на несъответствието и съответно подлежи на отнемане.

I. Част съдебните състави в своите актове приемат, че в имуществото по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ се включва само това имущество, което в края на проверявания период е налично в патримониума на проверяваното лице. Именно това имущество е незаконно придобито и то се взема предвид при формиране на „значителното несъответствие“ по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ и подлежи на отнемане, ако е налично.

Имуществата, включително парични средства, които са били в наличност в патримониума на проверяваното лице /в това число и в негови сметки/ в определен момент, но не се установява да са налице в края на периода, нямат качеството на „имущество“ по смисъла на закона. Следователно, те не могат да обосноват несъответствие и не са релевантни за определяне на размера му, нито подлежат на отнемане в полза на държавата. В защита на възприеманата теза в съдебните решения се излагат аргументи, че законът не предвижда изрично отнемането на неналично имущество, а само на заместващата облага, получена от евентуално извършена разпоредителна сделка с незаконно придобито имущество, когато е налична. Освен това се сочи, че подобно действие не би съответствало и на законоустановената цел, а именно – отнемане на реални, налични активи, а не създаване на парични задължения,

какъвто би бил резултатът в случай на постановено отнемане на неналични парични средства.

В тази насока са:

- Решение № 97/18.05.2018 г. по гр. д. №3224/2017 г. на ВКС, IV г.о.;
- Решение № 200/14.02.2019 г. по гр. д. № 4143/2017 г. на ВКС, III г.о.;
- Определение № 425/31.05.2019 г. по гр. д. № 171/2019 г. на ВКС, III г.о.;
- Определение № 260/24.04.2020 г. по гр. д. № 4603/2019 г. на ВКС, IV г.о.;
- Определение № 310/05.05.2020 г. по гр. д. № 219/2020 г. на ВКС, IV г.о.;
- Решение № 191/15.02.2021 г. по гр. д. № 4768/2019 г. на ВКС, IV г.о.;
- Решение 147/16.09.2019 г. по гр.д. № 1998/2018 г. на ВКС, ГК, IV г.о.;
- Решение № 263/18.12.2020 г. по гр. д. № 1293/2020 г. на ВКС, ГК, IV г.о.;
- Решение № 18/11.03.2021 г. по гр. д. № 476/2020 г. на АС – Бургас;
- Решение № 205/27.12.2019 г. по гр.д. № 196/2017 г. на ОС – Ямбол;
- Решение № 45/03.07.2020 г. по гр.д. № 280/2018 г. на ОС – Сливен;
- Решение № 214/02.10.2017 г. по в.гр.д. № 558/2016 г. на АС – Велико Търново;
- Решение № 29/02.03.2021 г. по в.гр.д. № 270/2020 г. на АС – Велико Търново;
- Решение № 260000/21.08.2020 г. по в.гр.д. № 142/2020 г. на АС – Пловдив;
- Решение № 261827/16.12.2020 г. по гр.д. № 10878/2018 г. на СГС;
- Решение № 260080/24.03.2021 г. по гр.д. № 116/2020 г. на ОС – Враца;
- Решение от 12.04.2020 г. по гр.д. № 110/2019 г. на ОС – Монтана и др.

II. Други съдебни състави застъпват противоположната теза, според която имуществото по смисъла на ЗПКОНПИ, респективно ЗОПДНПИ, включва всички активи, придобити през проверявания период, без значение дали последните са налични към края на този период. Аргументи в защита на тази позиция се извличат пряко от нормите на чл. 151 от ЗПКОНПИ и чл. 72 от ЗОПДНПИ /отм./, които постановяват отнемане на паричната равностойност на липсващо или отчуждено имущество, придобито през проверявания период. Поради това, включително и неналичното към края на периода имущество е релевантно и участва при изчисляването на „значителното несъответствие“.

В тази насока са:

- Решение № 29/12.04.2021 г. по гр.д. № 1021/2019 г. на ВКС, III г.о.;
- Решение № 137/26.11.2019 г. по в. гр. д. № 468/2019 г. на ВнаС;
- Решение № 260031/02.09.2020 г. по гр.д. № 94/2019 г. на ОС – Стара Загора;
- Решение № 90/12.06.2020 г. по гр.д. № 182/2019 г. на ОС – Кърджали;
- Решение № 383/27.03.2019 г. по гр.д. № 1102/2018 г. на ОС – Пловдив;
- Решение № 102/30.07.2020 г. по гр. д. № 262/2018 г. на ОС – Разград;

- Решение № 260009/1.09.2020 г. по гр. д. № 215/2018 г. на ОС – Разград;
- Решение № 260027/14.10.2020 г. по гр. д. № 233/2019 г. на ОС – Разград;

Констатираната противоречива съдебна практика обосновава необходимостта от приемане на тълкувателно решение от Общото събрание на съдиите от гражданската колегия на Върховния касационен съд.

Поради изложеното и на основание чл. 125 вр. с чл. 124, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт, правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Гражданската колегия на Върховния касационен съд да приеме тълкувателно решение по следните противоречиво решавани в практиката на съдилищата въпроси:

1. Представяват ли „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период.

2. Следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

Приложение: 1 брой CD, съдържащ горепосочените съдебни актове.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

